

и съ такава сила удари тигъра въ главата, че послѣдниятъ веднага пустна Вартана и, като изрѣмжа глухо, килна се въ пропастьта.

Но и ние не минахме безъ загуба. Нещастниятъ Линколнъ, навѣрно не пресмѣтналъ силата на своя ударъ, падна до края на пропастьта, протегна ръце, за да се хване за нѣщо, но бѣше вече късно: тежестъта на тѣлото му го повлече и, като извика силно, изчезна въ бездната следъ тигъра.

